

Parasha 15 Brit Hadashah

[Lukas 2](#)

[Lukas 22](#)

[Johannes 19](#)

[Apostlenes gjerninger 13](#)

[Første korinterne 11](#)

[Johannes åpenbaring 8](#)

[Johannes åpenbaring 9](#)

[Johannes åpenbaring 16](#)

Lukas

Kapittel 2

²² Da nå dagene for Mirjams renselse etter haTårat Måshe var over, tok de Ham med til Jerusalem for å framstille Ham for Herren YHVH, ²³ slik det er skrevet i Herren YHVHs Tårah: Enhver av hankjønn som åpner morsliv, skal kalles hellig for Herren YHVH, ²⁴ og for å bære fram et offer etter det som er sagt i Herren YHVHs Tårah: Et par turtelduer eller to unge duer.

Lukas

Kapittel 22

⁷ Så kom dagen for de usyrede brød, da påskelammet skulle slaktes. ⁸ Han sendte Shimån Kefa og Jåchanan av sted og sa: «Gå og gjør i stand påskemåltidet for oss, så vi kan ete det!» ⁹ Så sa de til Ham: «Hvor vil Du vi skal gjøre det i stand?» ¹⁰ Han sa til dem: «Se, når dere er kommet inn i byen, skal dere bli møtt av en mann som bærer en vannkrukke. Følg ham inn i det huset hvor han går inn. ¹¹ Så skal dere si til eieren av huset: Mesteren spør deg: Hvor er salen hvor Jeg kan ete påskemåltidet med disiplene Mine? ¹² Da vil han vise dere et stort, ferdig utstyrt rom ovenpå. Der skal dere gjøre alt i stand.» ¹³ Så gikk de og fant det akkurat slik som Han hadde sagt, og de gjorde i stand påskemåltidet.

¹⁴ Da timen var kommet, satte Jeshoa seg ned, og de tolv apostlene var med Ham. ¹⁵ Så sa Han til dem: «Med inderlig lengsel har Jeg ønsket å ete dette påskemåltidet med dere før Jeg lider. ¹⁶ For Jeg sier dere: Jeg skal aldri mer ete av det før det er fullkommengjort i Elåhims rike.»

¹⁷ Så tok Han begeret, siterte velsignelsen (b'racha) og sa: «Ta dette og del det mellom dere! ¹⁸ For Jeg sier dere: Jeg skal fra nå av aldri mer drikke av vintreets frukt før Elåhims rike kommer.» ¹⁹ Og Han tok et usyret brød (matzah), siterte velsignelsen (b'racha) og brøt det, ga dem og sa: «Dette er Mitt legeme, som blir gitt for dere. Gjør dette til minne om Meg!» ²⁰ På samme måten tok Han også begeret etter måltidet og sa: «Dette beger er den nye pakt i Mitt blod, som utgytes for dere.

²¹ Men se, hans hånd som forråder Meg, er her sammen med Meg over bordet. ²² Og sannelig, Menneskesønnen går bort slik som det er blitt bestemt på forhånd, men ve det menneske som Han blir forrådt ved!» ²³ Da begynte de å spørre hverandre om hvem av dem det var som skulle gjøre dette. Hvem er den største?

²⁴ Det ble også en trette mellom dem om hvem av dem som skulle regnes som den største.

²⁵ Han sa til dem: «Hedningefolkenes konger hersker over dem, og de som utøver myndighet over dem, kalles velgjørere. ²⁶ Men slik er det ikke blant dere. Tvert imot, den som er størst blant dere, han skal være som den yngste, og den som leder, skal være som den som tjener. ²⁷ For hvem er størst, han som sitter ved bordet eller han som tjener? Er det ikke han som sitter ved bordet? Likevel er Jeg blant dere som Den som tjener.

²⁸ Men det er dere som har holdt ut sammen med Meg i Mine prøvelser. ²⁹ Jeg overgir riket til dere, slik som Min Far overga riket til Meg, ³⁰ for at dere skal ete og drikke ved Mitt bord i Mitt rike og sitte på troner og dømme de tolv Israels stammer.»

[Til toppen](#)

Første korinterne

Kapittel 11

²⁰ Når dere da kommer sammen på ett sted, er det ikke Herrens måltid dere eter. ²¹ For når dere eter, tar hver enkelt sin egen mat før de andre. Og en er sulten, og en annen er drukken. ²² Har dere ikke hus hvor dere kan spise og drikke? Eller forakter dere Elåhims menighet og gjør skam på dem som ikke har noe? Hva skal jeg si til dere? Skal jeg rose dere for dette? Jeg roser dere ikke.

²³ For jeg har mottatt fra Herren det jeg også har overgitt til dere: At Herren Yeshua i den natt Han ble forrådt, tok et brød, ²⁴ og da Han hadde takket, brøt Han det og sa: «Ta, et! Dette er Mitt legeme som er brutt for dere. Gjør dette til minne om Meg!» ²⁵ På samme måte tok Han også begeret etter måltidet og sa: Dette beger er den nye pakt ^{Jer. 31:31} i Mitt blod. Gjør dette så ofte dere drikker det, til minne om Meg ^{Mt. 26:20-30; Mk. 14:17-26; Lk. 22:14-22; Jn. 13:1.}» ²⁶ For så ofte dere eter dette brød og drikker av dette beger, forkynner dere Herrens død, inntil Han kommer.

²⁷ Derfor skal hver den som eter dette brød eller drikker dette YHVHs beger og er uverdigg, skal være skyldig i YHVHs legeme og blod. ²⁸ Men hvert menneske må prøve seg selv, og så kan han ete av brødet og drikke av begeret. ²⁹ For den som eter og drikker og er uverdigg ^{Mos 12:43}, eter og drikker dom over seg selv, fordi han ikke akter på YHVHs legeme. ³⁰ Av den grunn er det mange svake og syke blant dere, og mange nok har sovnet inn. ³¹ For hadde vi dømt oss selv, ville vi ikke blitt dømt. ³² Men når vi blir dømt, tuktes vi av Herren, slik at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden.

³³ Derfor, mine søsken, skal dere vente på hverandre når dere kommer sammen for å ete.

³⁴ Men om noen er sulten, skal han spise hjemme, så dere ikke kommer sammen til dom.

Og det andre skal jeg ordne opp i når jeg kommer.

[Til toppen](#)

Johannes

Kapittel 19

³¹ Siden det var forberedelsesdagen, og for at de døde kroppene ikke skulle bli hengende på pålene på sabbaten – denne sabbaten var nemlig en høytidsdag – ba jødene Pilatus om at beina skulle bli brutt på dem og at de måtte bli tatt bort. ³² Da kom soldatene og brøt beina på den første og den andre som var på pålene ved siden av Ham. ³³ Men da de kom til Yeshua og så at Han allerede var død, brøt de ikke beina Hans. ³⁴ Men en av soldatene stakk Ham i siden med et spyd, og straks kom det ut blod og vann. ³⁵ Han som har sett det, har vitnet om det, og hans vitnesbyrd er sant. Og han vet at han forteller sannheten, slik at dere kan tro. ³⁶ For alt dette skjedde for at Skriften skulle bli oppfylt: Ikke ett av Hans bein skal bli brutt. ³⁷ Dessuten står det et annet sted i Skriften: De skal se på Ham som de har gjennomboret.

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger

Kapittel 13

¹⁶ Da reiste Shaul (Paulus) seg, gjorde tegn med hånden og sa: «Israelittiske menn og dere som frykter Elåhim, hør etter: ¹⁷ Dette folks Elåhim, Israels Elåhim, utvalgte seg våre fedre og opphøyet folket da de bodde som fremmede i landet Egypt. Og med oppløftet arm førte Han dem ut av landet.

[Til toppen](#)

Johannes åpenbaring

Kapittel 8

⁶ De sju budbærerne som hadde de sju shåfarim, gjorde seg så klare til å blåse i dem.

⁷ Og den første budbæreren blåste. Og det kom hagl og ild, blandet med blod, og det ble kastet ned på jorden. Og en tredjedel av trærne ble oppbrent, og alt grønt gress ble oppbrent.

⁸ Så blåste den andre budbæreren. Og noe som lignet et stort fjell, som brant med ild, ble kastet i havet, og en tredjedel av havet ble til blod. ⁹ Og en tredjedel av de levende skapningene i havet døde, og en tredjedel av skipene ble ødelagt.

¹⁰ Så blåste den tredje budbæreren. Og en stor stjerne falt ned fra himmelen, brennende som en fakkell, og den falt på en tredjedel av elvene og på vannkildene. ¹¹ Navnet på

stjernen er Malurt. En tredjedel av vannene ble til malurt, og mange mennesker døde av vannet, for det var gjort bittert.

¹² Så blåste den fjerde budbæreren. Og en tredjedel av solen ble rammet, en tredjedel av månen og en tredjedel av stjernene, for at en tredjedel av dem skulle bli formørket, slik at en tredjedel av dagen skulle miste sitt lys, og natten likeså.

¹³ Og jeg så, og jeg hørte en engel fly midt på himmelen og si med høy røst: «Ve, ve, ve over dem som bor på jorden på grunn av de andre basunrøstene fra de tre budbærerne som skal til å blåse!»

[Til toppen](#)

Kapittel 9

¹ Så blåste den femte budbæreren. Og jeg så en stjerne som var falt fra himmelen til jorden. Han ble gitt nøkkelen til brønnen til avgrunnen. ² Og han åpnet brønnen til avgrunnen, og røyk steg opp fra den, som røyken fra en stor smelteovn, og solen og luften ble formørket på grunn av røyken fra brønnen. ³ Så kom det gresshopper fra røyken ut over jorden. Og det ble gitt dem makt, slik skorpionene på jorden har makt. ⁴ Det ble sagt dem at de ikke skulle skade gresset på jorden eller noe som var grønt eller noe tre, men bare de menneskene som ikke har Elåhims segl på sin panne. ⁵ Og de ble ikke gitt å drepe dem, men bare pine dem i fem måneder. Deres pine var som plagen av en skorpion når den stikker et menneske. ⁶ I de dager skal menneskene søke døden, men de skal ikke finne den. De skal ønske å dø, men døden skal flykte fra dem.

⁷ Gresshoppene var av utseende lik hester som var gjort klare til kamp. På hodene deres var det kroner av noe som lignet gull, og ansiktene deres var som menneskers ansikter. ⁸ De hadde hår som kvinnehår, og tennene deres var som løvers tenner. ⁹ Og de hadde brynjer som lignet brynjer av jern, og lyden av vingene deres var som lyden av vogner med mange hester som springer ut til slaget. ¹⁰ De har haler som skorpioner, og det var brodder i halene deres. Med disse hadde de makt til å skade menneskene i fem måneder. ¹¹ Og som konge over seg har de avgrunnens engel. Hans navn er Avaddån (Ødelegger) på hebraisk, men på arameisk har han navnet Sh'ra.

¹² Ett ve er til ende. Se, det kommer enda to verop etter dette.

[Til toppen](#)

Kapittel 16

¹ Da hørte jeg en høy røst fra templet, som sa til de sju budbærerne: «Gå og tøm skålene med Elåhims vrede ut over jorden!»

² Så gikk den første og tømte sin skål ut over jorden, og et ondt og grusomt sår slo ut på de menneskene som hadde dyrets merke, og på dem som tilba hans bilde. ³ Så tømte den andre budbæreren sin skål ut på havet, og det ble til blod som av en død mann. Og hver

levende skapning i havet døde. ⁴ Så tømte den tredje budbæreren sin skål ut på elvene og vannkildene, og de ble til blod.

⁵ Og jeg hørte budbæreren for vannene si: «Du er rettferdig, YHVH, Du som er og som var og som skal være, for Du har dømt alt dette. ⁶ For de har utøst hellige og profeters blod, og Du har gitt dem blod å drikke, for det er hva de fortjener.» ⁷ Og jeg hørte en annen fra alteret si: «Ja, YHVH Elåhim El Shaddaj, sanne og rettferdige er Dine dommer.»

⁸ Så tømte den fjerde budbæreren sin skål ut på solen, og det ble gitt den makt til å svi menneskene med ild. ⁹ Og menneskene ble svidd med stor hete, og de spottet Elåhims navn, Han som har makt over disse plagene. Og de omvendte seg ikke slik at de ga Ham ære.

¹⁰ Så tømte den femte budbæreren sin skål ut på dyrets trone, og hans rike ble fullt av mørke. Og de bet seg i tungen på grunn av smerten. ¹¹ De spottet Himmelen Elåhim på grunn av smertene og sårene sine, men de omvendte seg ikke fra gjerningene sine.

¹² Så tømte den sjette budbæreren sin skål ut på den store elven Euftrat, og vannet i den tørket opp, slik at veien for kongene fra øst kunne ryddes. ¹³ Og jeg så tre urene ånder som lignet frosker, komme ut av dragens munn, ut av dyrets munn og ut av den falske profetens munn. ¹⁴ For de er demoners ånder som gjør tegn, de går ut til kongene på jorden og til hele verden, for å samle dem til krigen på Elåhims Tz'vaåts store dag. ¹⁵ «Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den som våker og tar vare på klærne sine, så han ikke går naken og de ser hans skam.» ¹⁶ Han samlet dem sammen på stedet som på hebraisk kalles Har M'giddå (Harmageddon).

¹⁷ Så tømte den sjuende budbæreren sin skål ut i luften, og en høy røst kom ut fra templet i Himmelen, fra tronen, og sa: «Det er skjedd!» ¹⁸ Og det kom røster og torden og lyn. Og det kom et stort jordskjelv, et så kraftig og stort jordskjelv som det aldri hadde vært siden det kom mennesker på jorden. ¹⁹ Og den store byen ble delt i tre deler, og folkeslagenes byer falt. Og den store Bavel ble husket hos Elåhim, slik at hun ble gitt begeret med Hans harmes vredesvin. ²⁰ Så ble hver øy borte, og fjellene ble ikke funnet. ²¹ Og store hagl falt ned fra himmelen på menneskene, hvert hagl veide omtrent en talent. Menneskene spottet Elåhim på grunn av plagen av haglene, for denne plagen var veldig stor.

[Til toppen](#)